

अमूर्विमानान्तरल म्बिनीनां श्रुत्वा स्वनं काञ्च सर्गः १३
नकिङ्किणीनां । प्रत्युद्रजन्तोव खमुत्पतन्त्यो गोदा
वरीसारसपङ्क्तयस्त्वां ॥ ३३ ॥ एषा त्वया पेशल
मध्ययापि घटाम्बुसम्बर्द्धित वालचूता । आनन्दय
त्युन्मुखकृष्णसारादृष्टाचिरात्पञ्च वटी मनोमे ॥ ३४ ॥

अमूरिति । अमूः गोदावर्या वृद्धगङ्गायाः सारसानां
पश्चिमेदानां पङ्क्तयस्त्वां प्रत्युद्रजन्तिस्सुखमागच्छन्ति इव
किं गोदां खमाकाशमुत्पतन्त्य ऊर्ध्व पतनशीलाः किं
कृत्वा विमानस्यान्तरेष्ववकाशेषु लम्बन्ते तासां काञ्चनस्य सु
वर्णस्य किङ्किणीनां चुद्रघाण्टकानां स्वनं शब्दं श्रुत्वा ॥ ३३ ॥
एषेति । एषा पञ्चानां वटानां समाहारः पञ्चवटी मे
मन आनन्दयति सुखि करोति किं पञ्चं त्वया घटस्या
म्बुना जलेन सम्बर्द्धितो वालचूत आस्रवृक्षो यस्या पुं
किं पं० उन्मुखा अस्मत्संमुखाः कृष्णसारा मृगा यस्यां सा
पुं किं पं चिरात् दृष्टा किं त्वयां पेशलः कृशो मध्यो
यस्यास्तथापि ॥ ३४ ॥